Mis illm kun luomisa ajal, nii lähäb selles kuus edasi. Kui kun kärblisäks täis ehk kolmä korbliseks saab, siis wõiwad ilmad wahest mähä minda.

Kui pään sellgästi luoja lähäb, siis on teisäl päärval ilus kuiw ilm. Kui pilliwesä wiezäb, on ommä wihma.

Püori bäawa dual asub ikkä enamistä teisä püori päävani. Kui siis püori päärval kuul lõunäst on, siis on suoja ilmasi luoda, kui põhjast, siis kullma jällä.

Lõunka tuoab lõunna suoja,
Päästuka tuob päärwä suoja,
Lõbik tuob iõ suoja. (Kewade)
Anad läkwad — alla tulab
Luikäd läkwad — lumi tulälle (Sügisä)
Kurad tähändawad kuiiwa.
Kui luikäd sügisä madalalt lennädä
ära läkwad, tulab madal karw (talk. lund),
kui kõrgält lennawad, siis tulab sigar karw.
Mida märämast kägu kukku mast ära jäab,
seda wärämast tulab lumi maha

Kuu ajast räägitakse:

Nuorял kuul raijutud puu ajab wõ=
sisi; wanal kuul raijutud puu on kõwäm
mädanemisä ja kõülamisä wastu. (Wanal kuul
raijutassä tarbi puid, nuorял kuul agu. — Nuorä
kuul nüdetassä kuo lammbaid, leigatassä juuk=
sid j.m. Wanal kuul on ia jahu jehwa tada, ei kõü=
ta x. — Need on ärsti tähtsad ja piektassä uole=
ta x.

ga, järgmisäd sõnad on wähäm tähtsad:

Wana kuu kulwatud wili murä näb rohkämb kui nuorял kuul kulwatud.

Jas Wanal kuul ja põhja tuulägä ei olä ia sõnikud wedada, siis ed mädane sõnnik ega kassua iad ruskid. Ikkä tarwis seda nuorял kuul ja lõunna tuulägä teka. —

Kui kala püügi rüötä akatassä tegama, siis siab ikkä nuorä kuu ciedä alustama, siis wõtab iast kalu kinni. Wanal kuul alusdud rüst on õmnäta. — Kuulä aga sial!

Wanal kuul on kalad kui mäd nuorял kuul ergad. —

Ikkä wiel: Kes wanal kuul on sünnärnd, jäab rutäm wanaks kui sie kes nuorял kuul sünnid. —

Ja nuorä kuu unä nänud tulawad vatta katta. —

Wiel mõni põllumehe sõna.

Kui wanal aastal puud ärromas onn, siis on lähämal aastal iad ruskid

Kewade, kui lumi ära sulab, siis ei tohi orastellä enamb tuid näidata (ei ädä katse pääwa walgäga magamad).

Kui ein mara kasswama akkab, siis iad eina eisaa.

Kui eina saat eina maalä saab, siis jäab kägu kukkumast ära. Edra akkab laoma, siis on: „odra okas kägu kurgus.“

Kui kaer luoma akkab, siis on wähäd põdämast ära.